

פרשת שלח ♦♦♦ שנת תשפ"א ♦♦♦ גליון 105

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

לקדש שם שמים

זכירת המצות

והנה בפרשת השבוע, יש את פרשת ציצית, וזכינו שהרחיב רבנו בעיניה, בשיחה לפני הרבה שנים בכולל פוניבז', ונביא כמה דברים לחזקנו, בפרט בשעה זאת. וכותרת השיחה, כתב רבינו "לעשות מה שמזכיר להיות עובד ה'".

ואמנם כתבו בתור כותרת לשיחה, אך כמדומני שזו היתה "כותרת חיוני", להיות עובד ה', בכל עת ובכל רגע, זו היתה כל שאיפתו.

וכבר נתפרסם המשפט שאמר בצעירותו, בהיותו בשווייץ, ששאיפתו להיות "מרכבה לשכינה".

ואמנם אין לי מושג בדבר כלל, אך מה שברור שזה לא שייך בלי מציאות של "שויתי ה' לנגדי תמיד", וכל כולו אינו אלא עשיית רצונו יתברך.

כל מצוה משפיע על כל העולם

וכך אמר בתוך השיחה, וזכות היהודי הזה שזהיר בציצית הוא גדול, שהרי ידוע דכל מה שהאדם מוסיף מצות מתרבה עי"ז מצוות בכל העולם, ונעשה עי"ז יותר זכויות בעולם, כמו שאומרים בשם ר' ישראל סלנטר זצ"ל ונמצא בספרים דמה שיש יותר מצוות בעולם יש פחות קטרוג, פחות יצר, ויותר קל לעבוד את ה', מה שמתרבה יותר כבוד שמים בעולם.

וזה הכל ע"י האדם, דאם ח"ו רובו של העולם עבירות, קשה מאד, ואם יש רובו זכויות, מתרבים עי"ז בעלי תשובה, ומתרבים העוסקים בתורה, כי אחד גורם את השני. ויוצא שכל מה שיזכה כלל ישראל, כל אחד לעשות, אינו זוכה בזה רק לעצמו להשפיע עליו לטובה, אלא זה משפיע בכללות על כל העולם!

לזכור כל הזמן שיש בורא עולם

ולאחר שהאריך בדבריו בגדר יסוד המצוה, שהיא למען תזכרו וגו', אמר נתאר לעצמנו כיום: הנה אנשים מקיימים מצות ציצית אך אי אפשר לומר שהאדם מרגיש בעצמו בכל רגע, שצריך לקיים מצוות, וצריך להמנע מעבירות, כיון שהוא כבר התרגל לזה, ולובש ציצית כמו שהוא לובש בגד אחר, ואי"ז משפיע עליו כ"כ. אך אעפ"כ כיון שהתורה אמרה זה משפיע גם אם אינו מרגיש, דמ"מ יכול לבוא עי"ז לזכירת כל המצוות. אבל מה שאנחנו יכולים לעשות בעצמנו חיזוקים, כל מה שאדם יכול לעשות לעצמו חיזוק

הכל צילום מלמעלה

אודות המצב הנורא, שמשנאי ה' נתחברו בקשר רשעים, להקים ממשלת זדון, תפילתנו לבורא ית"ש, זממם אל תפק, ואדרבה תעביר מן הארץ, כל שליטה שמחשבות זדון בליבה, ונזכה לובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלוזו...

ובהאי ענינא, שמענו כמה פעמים מפ"ק של רבנו זצוק"ל מה שאמר הקדוש מרן רבי אלחנן וסרמן הי"ד בשם הגר"א, כמובא בספר גבעת פנחס בהקדמה, וז"ל: בליל ש"ק תרצ"ז הייתי אצל מו"ר רבי אלחנן, והציע לפניו אחד מחשובי העיר להוציא לאור חוברות הסבר שזה ישפיע למעט את השנאה מעמו.

ורבי אלחנן ענהו: הגר"א קובע שכל מה שנעשה כאן בעולמנו, אין זה אלא צילום ממה שנעשה בעולם העליון.

אם אנו עדים לשנאת ישראל הולכת ומתגברת, סימן ששמה עומדים ומקטרגים עלינו, וזה שמתפללים "סתום פיות משטינו ומקטרגנו" הכונה לאלו העומדים ומקטרגים עלינו מלמעלה. ולסתום את פי המקטרגים של מעלה, אי אפשר בחוברות תעמולה, אלא בתורה ובתפילה, עכ"ד.

הכל מתחיל ברפיון החרדים..

וכך אמר רבינו בסיון תשנ"ט, כשהרשעים נשאו ראש, ה' ירחם. אין הנחש ממית אלא החטא... "לא היתה כאן עליה ברשעים, זה רפיון של החרדים לדבר ה'..."

והביא את דברי הב"ח בתחילת ה' חנוכה, שכתב דאם יש גזירה, על כרחך שנתרשלו בדבר זה.

לכן אמר, שאם רואים לדאבוננו את ההסתה, את החילול ה' העצום שיש ברחוב, זה בא משום רפיון ידיים שלנו, וחילול ה' אשר בקרבנו, הוא שהביא את זה.

וסיים, ואין לנו אלא להתחזק בקידוש ה', ושלא יבוא חילול ה' על דינו.

ועל אותו רשע שעלה באותה שעה, אמר כי אותם ברקים... ורעמים שנבראו כדי לפשט עקמומיות שבלב, אם נתחזק בתורה, ובחילול ה', הוא יהי טוב! ואין הדבר תלוי אלא בנו, ה' ירחם עלינו ועל פליטתנו, ע"כ רשום אצלי מאז.

והדברים מתאימים כיום, שאנו צריכים להבין ולהתייחס לכל המצב, שהכל קובע "רק" הנהגת החרדים לדבר ה', וככל שנתחזק יותר בתורה ובתפילה, ושלא יצא חילול ה', כך יהפוך אבינו שבשמים את העז למתוק, ואך טוב וברכה וישועה, תבוא לכלל ישראל.

שעי"ז ירגיש כל רגע ורגע, ויזכור שיש לו בורא, שיש את הקב"ה, ולדעת שכל דבר שעושה צריך לחשוב מתחילה מה שרוצה לעשות, ושלא לעשות מצוות בלי מחשבה כמצוות אנשים מלומדה, אלא לחשוב שעושה את המצוה משום שהקב"ה צוה על זה! כל זה הוא בגדר של מצות ציצית, שזוכים עי"ז עד אין לשער, השפעה עליו ועל כל העולם! על כל העולם ממש אפשר להשפיע, שהרי אמרו חז"ל עשה מצוה אחת הכריע את "כל העולם" לכף זכות, וזה יכול לעשות ע"י מה שיתחזק.

והאיך עושים את זה צריך כל אחד ואחד לדעת בעצמו במה המקום שהוא צריך להתחזק....

לא היזו אצבע בלי לחשוב

ולהגיע לדרגה כזאת שכל דבר שהאדם עושה הוא יחשוב, זה דרגה גדולה מאד, ובאמת צריך להיות ככה, והאנשים שהם יותר בגדר שלימות "האדם השלם" הוא באמת כך, שהוא לא זז שום דבר בלי לחשוב מה שהוא עושה.

וכמדומני ששמעתי פעם כי החתם סופר זצ"ל אמר על עצמו שאינו מזיז אפי' אצבע בלי לחשוב מה שהוא עושה, וכך היו כל גדולי ישראל לפי הדרגה שלהם, כל אחד לפי דרגתו. וזהו היסוד שצריך להיות, אך אפי' מי שאינו בדרגה כזו, צריך שיהיה לו איזה דבר שזה יחזק אותו לחשוב, אך תפילה בפרט הוא זמן שונה מכל היום וכשהולך להתפלל זה זמן שיכול לחשוב....

לפני מי אתה מתפלל

ואין אנו מדברים על דרגה של חסידים הראשונים שהיו שוהין שעה אחת קודם התפילה בהתבוננות ברוממות הקל יתברך שמו, כי אנחנו רחוקים מאד מגדלות כזה, אבל כל אחד יכול לחשוב לעצמו, **עכשיו אני הולך להתפלל! "למי אני מדבר כעת"**, ואם אדם יחשוב כך זה יעלה אותו במשך הזמן....

ולכן יש לנצל אפשרות זו בשעה שהולך להתפלל, שירגיש שהוא הולך לדבר לפני הקב"ה, והוא הולך לעבוד את הקב"ה בזה, כי תפילה זה עבודה - עבודה שבלב, וזה יכול לעלות אותו במשך כל היום, שכל המעשים שיעשה לא יהיו סתם מצוות אנשים מלומדה.

ואפי' כשעושה דברים פשוטים, ג"כ יחשוב שיש בזה איזה תכלית, ולא יעשה דברים בלי תכלית, גם אם זה דברים של גשמיות, יחשוב שאוכל כדי שיהיה בריא לעבוד את ה', וכשעוסק במשא ומתן יחשוב שעוסק בפרנסה כדי שיוכל להרויח להחיות את המשפחה, וכן בכל מה שעושה לא יעשה סתם בשיגרה, אלא בכל מה שהוא עושה עכ"פ יודע שיש בזה איזה תכלית. וצריך לחשוב ולהתבונן בזה.

וכשיחיה האדם כך, יכולה התפילה לרומם אותו מאד מאד, וכמו שחז"ל אמרו על מצות ציצית, כך גם בדברים אחרים שיכולים להזכיר אותו, וזה יגרום לו רוממות גדולה מאד, ועי"ז זוכה שההשפעה שלו תועיל לא רק לעצמו, אלא על חלק גדול בעולם, ושייך אפי' על כל העולם כולו, אך זה כבר דרגה גדולה מאד....

מון פאר הדור זצוק"ל

כאשר ביום א' הבעל"ט יחול היארצייט העשירי למו"ר פה"ד מרן הגאון רבי מיכל יהודה לפקוביץ זצוק"ל, עלינו להעלות את זכרו ולהשתדל ללכת בדרכיו הגדולים. והרבה יש להאריך על גדלותו העצומה, ולא נרחיב כאן, אך כמדומני שהרבה יש ללמוד מהמילים המעטות שכתב פעם רבינו במכתב אישי לאחד.

וז"ל: **מיום ה' אלול תשט"ו עד זמן שהפסקתי להגיד שיעור בישיבה הק' לצעירים בפוניבז' [מנ"א תשנ"ח] לא הי' שום פעם שחז"ו הי' בינינו ריב, ותמיד היינו באהבה ואחוה ונזהרנו בכבוד של ידידות, ע"כ.**

ודבר זה הרגישו ג"כ התלמידים כל הזמן, את אחדות הדעות בין שני ענקי הרוח ראשי הישיבה הק'. בבחינת "שני מלכים - משמשים בכתר אחד!!" אשרי עין ראתה.

ולימוד גדול הוא, לכל נושאי כתר תורה, לידע כמה קידוש השם יש, כשרואים שני תלמידי חכמים שנמצאים במשרה מקבילה, ובכל זאת "מחבבין זה את זה", כלשון הגמ' בסנהדרין, בא וראה כמה מחבבין זה את זה.

נגענו בקוצו של יו"ד, בעוד שירושה גדולה בתורה ויראה הנחיל לנו מרן רה"י הגרמ"ל זצוק"ל, והי' אם נלמד מדרכיו הנשגבים, יהי' לו לעילוי נשמה, תנצב"ה.

אשת חבר

ובשב"ק כ"ה בסיון יחול היארצייט של הרבנית הצדקנית **אשת חבר לרבינו זצוק"ל**, אשר זכתה להיות לו לעזר כל השנים, במסירות עצומה, בכל הרפתקאות שעברו עליהם, החל מנישואיהם בלי פרוטה, ועד העליה לארץ הקודש עם כל היסורים שקנו בה את ישיבתה, ובהמשך לסייע לו בהרצת תורה בלי גבול, ולשקוד עליה יומם ולילה בלי להפריע.

וכמה פעמים היו דברים נחוצים שהיתה צריכה לשאלו, והיתה ממתנת לזמן הארוחה, ולא עלתה על דעתה להפריע לו באמצע הלימוד, גם בלימודו לבד בבית. וגם אם היתה צריכה להמתין לכך - "יומיים"....

ועם כל גדלותה וצדקותה ופקחותה העצומה, אם היו רוצים ממנה משהו של חשיבות, וגם לפעמים שהיו מזכירים הרבנית, היתה מתבטאת - **אני אשה פשוטה....**

צניעות, צניעות, צניעות, בכל אורח החיים, זה הי' מנת חלקה.

ועוד יש הרבה להאריך על החסד שהיתה עושה כסדר, הכל בשקט, עם חברותיה הצדקניות, הרבנית רבינוב ע"ה והרבנית מ. וולף ע"ה ועוד, אך לא רצתה שידברו עלי', וכך אנו מקיימים את רצונה.

והלואי שנזכה ללמוד ממעשיה המופלגים, ויעמדו לה לזכות. תנצב"ה.